

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 53. S. Ludovicus Episcopus Tolosanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Duas hac de materia orationes Urbe Veteri dixit; & priorem quidem in suo palatio die Martis ante festum S. Laurentii, nempe 6 Augusti an. 1297: ibi summam repetit totam inquisitionem Ludovici inter Coelites referendi gratia factam: & inter alia inquit: Papa Nicolaus III assererat virtutes hujus Regis esse tam cognitae, ut eum in Sanctorum numero collocasset, si vidisset duo aut tria miracula. Ac deinde ait: Res toties discussa est, ut copiam chartarum tantam impleverit, quantam portare asinus haud posset. Alterum sermonem Bonifacius in templo Fratrum Minorum habuit eodem die, quo Ludovicum publice edixit Sanctum, nempe 11 Augusti. Diploma eodem die datum, & cunctis Galliae Episcopis inscriptum Sancti vitam & multa miracula summam continet, imperatque, ut ejus memoria celebretur die obitus postridie festum S. Bartholomaei, scilicet 25 Augusti.

Saecul. XIII.
A. C. 1297.

Duchesne
p. 481.

p. 484.

p. 485.

p. 486.

Bullar. Bonif. c. 6.

§. LIII.

S. Ludovicus Episcopus Tolosanus.

Octavo post hunc actum die obiit alius Ludovicus & ipse postea Sanctis adjunctus. Erat pronepos sancti Regis, ac secundus Caroli Claudi Regis

D d 4

gis

Sæcul. XIII. gis Neapolitani filius, Sanctitatis suæ
 A. C. 1297. fundamentum posuit in carcere Catalo-
Bulla canon. nio cum duobus fratribus suis Jacobo
Bullar. Arragonum Regi obses datus pro li-
Joa. XXII. bertate patris sui. Tunc habebat qua-
c. 2. tuordecim solum annos, ac septem hoc
Sup. lib. 88. in carcere hærebat, quibus per societa-
§. 53. tem ac magisterium aliquot Fratrum Mi-
Vading. norum ad litteras tam strenue se appli-
 1288. n. 26. cabat, ut de humanis scientiis ac de
 theologia disputando, privatim ac publi-
 ce, quin etiam divini verbi præconio pa-
 rem se redderet. In precibus sacris as-
 siduus, priusquam sacro intererat, elue-
 bat conscientiæ maculas, ac feriis solen-
 nioribus sedulo præparatus coeleste ad-
 epulum accedebat: factus Sacerdos quo-
 tidie peragebat rem divinam: conciones
 audiebat attentissimus, & sancti codicis
 lectione animum alebat suum.

A teneris magno puritatis amore fla-
 grans alterum fugiebat sexum, nec solus
 soli foeminae loquebatur unquam, nisi
 forte matri vel uni e sororibus suis. Hor-
 rebat verba turpia; & talia vomentes a-
 criter castigabat: Religiosos duos & in-
 terdum quatuor suo in conclavi cuba-
 re volebat suæ testes castimoniam. Vi-
 ctu minimo utebatur: ferreis se catenis
 cædebat, vel cædi curabat: & crassis
 funibus nudum cingebat corpus. Fratrum
 Minorum instituta complectendi votum
 capti-

captivitatis suæ tempore nuncupatum e Sæcul. XIII.
 Catalonia redux in Cesseronenſi mona- A. C. 1297.
 ſterio perſolvere cogitabat: ſed videns
 Fratres metuere, ne præſenti regio ipſius
 patri diſplicerent, ſuum votum ſolenni-
 ter iterare ſatis habuit.

810 Papa Cœleſtinus ei nondum ſacros Sup. ſ. 32.
 Ordines adepto archiepiſcopatum Lug-
 dunenſem tribuerat, ut vidimus. Sed Vading.
 collationem infirmans Bonifacius VIII il- 1296. n. 4.
 liſ Tolofanum dedit epiſcopatum ex de- Rayn. eod.
 ceſſu Hugonis Maſcaronii in Romana n. 16.
 curia vacantem 6 Decembris an. 1296.
 Ludovicus noluit hunc accipere, niſi
 S. Franciſci regulam profitendi votum
 Superis reddidiſſet. Reddidit autem
 Romæ pridie Natalem Domini in coeno-
 bid, quod *Ara Cœli* dicitur, inter manus
 Fratris Joannis Murii quarti decimi Fra-
 trum Minorum Miniſtri Generalis. Tum
 Roberto fratri ſuo cedebat jus ad re-
 gnum Neapolitanum, cujus hæres pro-
 ximus erat: & ipſo ſuæ profeſſionis
 die declaratus eſt Epiſcopus Tolofa-
 nus: ſed diploma non fuit confeſtum
 niſi 19 ejusdem menſis Decembris, po- Vad. Reg.
 ſteaquam Papa ſuis eum manibus con- p. 224. n. 6.
 ſecraverat. Ne offenderetur Rex pa-
 rens ejus, Bonifacius eundem juſſit
 veſtem S. Franciſci tegere ſub uſitato a-
 mictu eccleſiaſtico. Verum die S. Aga-
 thæ 5 Februarii an. 1297 Ludovicus i-
 terum

D d 5

Sæcul. XIII.
A.C. 1297.

terum in regulari vestitu suo duobus se Cardinalibus spectandum dedit; atque ita per Romam publice ivit nudis pedibus & cinctus fune a Capitolio usque ad Basilicam S. Petri, ubi concionem habuit.

Vading.
1297. n. 1.

Posthæc itineri se commisit possessionem Ecclesiæ suæ aditurus. Siensæ apud Fratres Minores diversans instar reliquorum sine ullo discrimine haberi voluit, immo etiam vasa post prandium cum eis lavit. Florentiæ in conclavi ad se recipiendum magnifice instructo cubare noluit. Tolosæ summo gaudio ac reverentia exceptus, cum sedem ibi teneret suam, quendam ministrum a secretis, in quo posuerat fiduciam, iussit perquirere, quanti essent reditus hujus Ecclesiæ (erant vero amplissimi) & quantum pecuniæ ad justam domus suæ sustentationem sufficeret. Huic moderationem summam decrevit, quidquid restaret, nutriendis pauperibus impendi cupiens. Viginti quinque diebus singulis alebat domi suæ, ac eis ipse serviebat.

Accurate fungi suo munere, quotidie sacrificare, consecrationes celebrare piissime, mores ac doctrinam Clericorum, quibus optabat beneficia, examinare solebat. Judæos cæterosque a vera fide alienos Christo jungendi studio incensus, eorum quosdam e sacro fonte

suscepit. Denique negotiorum urgen-
tium causa in Provincia commorantem
adorta vis morbi consumpsit Brinonii 19
Aug. annos circiter viginti tres natum.
Alii mortem differunt in posterum an-
num 1298. Massiliæ apud Fratres Mi-
nores, ut per suum testamentum præ-
ceperat, est sepultus: unde factum, ut
multi eum nominent S. Ludovicum Mas-
siliensem.

Sæcul. XIII.
A.C. 1297.

Rayn. 1297.
n. 68.

Vading.
1298. n. 6.

§. LIV.

Mors Petri Joannis Olivæ.

Fratres Minores semper inter se discre-
pabant per disceptationes de obser-
vatione suæ regulæ, quarum præcipuus
author erat Frater Petrus Joannes Oli-
væ 16 Martii hoc anno salutis 1297, æ-
tatis suæ 50 mortuus acceptis obeuntium
Sacramentis omnibus, postquam ultima
sententia sua de observatione regulæ decla-
raverat his verbis: Ajo evangelicæ vi-
tæ nostræ caput illud esse, ut abdicemus
omne jus temporale, ac simplice rerum
usu contenti simus. Peccatum commit-
tit mortiferum, qui transgressiones regu-
læ ac defectus paupertati contrarios
pertinaciter defendit; eo adigere vult
fratres; & puritatem regulæ observan-
tes exagitat. Gravius peccat, qui di-
sciplinæ dissolutiones in universum Or-
dinis

Vading.

1297. n. 33.

Id. scriptor.
p. 284.